
ȘASE ARGUMENTE ÎMPOTRIVA „CĂSĂTORIEI” ÎNTRE PERSOANE DE ACELAȘI SEX

și pentru susținerea căsătoriei și familiei autentice

„Căsătoria” între persoane de același sex este un subiect emoțional pentru mulți. Totuși, atunci când separăm emoțiile de fapte, devine clar că statul are motive serioase să susțină DOAR căsătoria naturală, bărbat-femeie.

Clarificare: pentru scopurile acestui text am denumit căsătoria bărbat-femeie drept „căsătorie naturală”, iar familia întemeiată pe aceasta, „familie naturală” – pentru a face distincția între aceste instituții și așa-zisa „căsătorie între persoane de același sex” și „familia” aferentă acesteia. Cu toate că nu există de fapt o altă căsătorie și familie decât cele „naturale”, aceste distincții trebuie făcute întrucât în unele țări legea recunoaște, cu statut egal, și formele alternative.

SUMAR

- I. Căsătoria naturală este temelia societății civilizate**
- II. Comportamentul homosexual este inerent distructiv**
- III. Legea este un educator valoros: ea încurajează sau descurajează comportamente**
- IV. Legalizarea „căsătoriei” între persoane de același sex ar încuraja și normaliza comportamentul homosexual, afectând căsătoria autentică, copiii, adulții și homosexualii înșiși**
- V. Legea trebuie să promoveze comportamentele benefice și să interzică, sau cel puțin să nu aprobe, comportamentele distructive**
- VI. Așadar, legea trebuie să promoveze căsătoria autentică, naturală, și nu „căsătoria” între persoane de același sex sau „uniunile/parteneriatele civile”**

REZUMAT

1. Căsătoria naturală este sistemul imunitar al civilizației. Când căsătoria este puternică, societatea este puternică; atunci când căsătoria este slăbită, indivizii și comunitățile suferă.
2. Susținerea legală a „căsătoriei” unisex ar distruge instituția căsătoriei, cu efecte negative asupra copiilor, ratei infracționalității, costurilor sistemelor de asigurări sociale și de sănătate și libertății religioase.
3. Activiștii pro-„căsătoria” între persoane de același sex doresc redefinirea căsătoriei ca o simplă relație între două persoane, dar căsătoria este de fapt mult mai mult de atât.
 - Căsătoria este o instituție socială cu reguli stabilite de secole, bazată pe natura umană și care furnizează însuși fundamentul civilizației – familia dătătoare de viață. Deci, **căsătoria este strâns legată de copii și de civilizație**, acum și în viitor.
 - **Doar căsătoria naturală este compatibilă cu procrearea și poate furniza în mod consistent un mediu stabil, optim, pentru creșterea și educarea copiilor. În acest sens, familia întemeiată pe căsătoria bărbat-femeie este cea mai eficientă și simplă „formă de guvernare”.**
 - Statistic, copiii și adulții din interiorul familiei nucleare fondate pe căsătoria naturală au o stare fizică, mentală, emoțională și financiară mult mai bună decât cei din afara familiei.
 - Cei aflați în afara căsătoriei naturale nu sunt doar mai afectați, dar ei costă societatea sume mari de bani pentru asistență socială și combaterea infracționalității.
4. Legea are un rol educativ în societate. Ea încurajează sau descurajează un comportament, întrucât în opinia publică se înțelege că ceea ce legea permite, este pozitiv iar ceea ce legea interzice, este negativ.
5. Având în vedere acest rol educativ al legii, susținerea de către stat a „căsătoriei” între persoane de același sex sau a „uniunilor civile” așează sub semnul normalității comportamentul homosexual. Această susținere venită din partea autorităților ar schimba în mod fundamental instituția căsătoriei, în detrimentul nostru, prin:
 - Punerea semnului egal între căsătoria naturală și „căsătoria” unisex, așadar comunicând cetățenilor ideea dezastruoasă că mariajul nu este cu nimic mai mult decât alte tipuri de relație și că nu este nicidecum o cerință esențială pentru binele copiilor.
 - „Deconectarea” căsătoriei de procreare și transformarea ei într-o simplă relație între două persoane. Aceasta va duce la amplificarea concubinajului și deci la costuri sociale dureroase.
 - Încurajarea încă și mai mult a comportamentului homosexual, care este distructiv din punct de vedere medical pentru cei implicați și împovăraător financiar pentru public în general, care va trebui să susțină costuri mărite cu asigurările și taxele.

- Furnizarea de temeiuri legale pentru restrângerea libertății religioase și de exprimare.
6. Multe din aceste efecte se văd deja în țările în care a fost legalizată „căsătoria” între persoane de același sex: numărul căsătoriilor a scăzut, rata copiilor trăind în familii monoparentale a crescut.
 7. Cei mai mulți homosexuali nu sunt interesați de căsătorie. Circa 96% dintre homosexualii trăitori în țările unde se pot căsători, nu o fac niciodată. Dorința activiștilor homosexuali este doar aceea de a forța recunoașterea de către stat a acestor „căsătorii” pentru a produce modificări de substanță în percepția societății față de homosexualitate ca „normalitate”.
 8. Unii activiști homosexuali admit deschis că doresc să distrugă familia în acest fel.
 9. Toate argumentele comune aduse de susținătorii „căsătoriei” între persoane de același sex sunt înșelătoare și iluzorii.

I. Căsătoria naturală este temelia societății civilizate

Activiștii pentru „căsătoriile” între persoane de același sex vor să definească mariajul ca o simplă relație privată între două părți care se iubesc și și-au luat un angajament una față de cealaltă. Sună rezonabil.

Dar căsătoria este mult mai mult decât o relație privată între doi oameni. Căsătoria este o instituție socială care furnizează societății însuși fundația civilizației – unitatea familială dătătoare de viață. Nu ar mai exista stabilitate pentru copii și, în consecință, nu ar exista comunitate fără căsătorie. De fapt, căsătoria este cea mai veche și mai elementară dintre cele trei instituții fundamentale ale civilizației vestice (celelalte două fiind guvernul și Biserica). Este cea mai elementară dintre acestea trei, deoarece fără copii nu am mai avea nevoie de guvern sau de Biserică și niciun guvern sau Biserică nu pot crește copii, așa cum o fac mamele și tații.

Avantajele căsătoriei naturale nu pot fi subliniate îndeajuns. Beneficiază de aceste avantaje cuplul căsătorit, copiii, economia și națiunea ca întreg. De fapt, căsătoria naturală are rolul unui sistem de imunitate național. Când căsătoriile noastre sunt puternice, națiunea noastră este puternică și problemele puține. Când căsătoriile sunt slabe, tot așa este și națiunea.

Avantajele căsătoriei naturale

- **Mărește durata de viață** la femei și bărbați¹.

¹ „Marital status and longevity in the United States population”, www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16905719.

- **Civilizează bărbații** și îi ajută să se concentreze asupra unor scopuri productive. Bărbații necăsătoriți cauzează mult mai multe probleme decât cei căsătoriți. (De exemplu, câți bărbați căsătoriți, care să umble noaptea pe străzi în găști, cunoașteți?)
- **Protejează femeile**, care deseori renunță sau își amână carierele profesionale pentru a avea copii, de la a fi abandonate de bărbați care nu sunt angajați într-o relație de căsătorie.
- **Protejează mamele** de infracționalitate. Mamele care nu au fost niciodată căsătorite sunt de două ori mai expuse la infracțiuni cu violență față de mamele căsătorite.²
- **Micșorează costurile asistenței sociale**³.
- **Încurajează o rată a nașterilor adecvată**, aceasta rezultând în mai mulți tineri care să contribuie la productivitatea societății și care să asigure siguranța socială a vârstnicilor.

Copiii rezultați din căsătorii naturale:

- Sunt de șapte ori mai puțin supuși riscului de a trăi în sărăcie⁴.
- De șase ori mai puțin supuși riscului de a comite suicid⁵.
- Mai puțin de jumătate dintre ei sunt supuși riscului de a comite crime⁶.
- Mai puțin de jumătate dintre femei sunt supuse riscului de a rămâne însărcinate în afara căsătoriei⁷.
- Au o evoluție școlară și socială mai bună⁸.
- Sunt mai sănătoși fizic și emoțional la vârsta maturității⁹.

Aceste rezultate pozitive ale căsătoriei nu sunt noi culturii secolului XXI. Practic, de la începutul umanității, căsătoria a fost piatra de temelie a structurii sociale umane. De fapt, antropologul britanic J.D. Unwin a studiat optzeci și șase de culturi ce au acoperit o perioadă de cinci milenii și a descoperit că cele mai prospere au fost acelea care au menținut o etică maritală puternică. Fiecare civilizație care a abandonat această etică, inclusiv imperiile Roman, Babilonian și Sumerian, au decăzut la scurt timp după liberalizarea practicilor sexuale¹⁰. O societate civilizată și productivă nu va rezista mult dacă adulții își abandonează copiii și unul pe altul ca să-și urmeze dorințele sexuale în afara căsătoriei.

Imaginați-vă o societate în care un număr mare de indivizi nu au o familie stabilă și trebuie să reziste de unii singuri. Fără familia naturală – care le satisface oamenilor cele mai elementare

² Robert E. Rector, Patrick F. Fagan, and Kirk A. Johnson, "Marriage: Still the Safest Place for Women and Children," The Heritage Foundation, www.heritage.org/research/family/bg1732.cfm

³ Patrick F. Fagan et al., "The Positive Effects of Marriage: A Book of Charts," The Heritage Foundation, <http://www.heritage.org/research/features/marriage/index.cfm>. Charts 7-8.

⁴ Patrick F. Fagan et al., "The Positive Effects of Marriage: A Book of Charts," The Heritage Foundation, <http://www.heritage.org/research/features/marriage/index.cfm>

⁵ Michael J. McManus, "Why Is It in the Government's Interest to Save Marriages?" The Heritage Foundation, <http://www.heritage.org/research/family/WM80.cfm>

⁶ Ibid, Fagan, Chart 17.

⁷ Ibid, Fagan, Chart 29.

⁸ Ibid, Fagan, Chart 21.

⁹ Ibid, Fagan, Charts 16-29.

¹⁰ Joseph Daniel Unwin, „Sex and Culture” (London: Oxford University Press, 1934).

nevoi – haosul social se va instala curând. Dacă nu credeți, aruncați o privire la costul familiilor destrămate pentru România. Dacă reluăm constatările prezentate mai sus dintr-o perspectivă diferită, putem înțelege mai bine impactul abandonului patern.

Mai întâi, copiii rezultați din familii fără tată:

- Sunt de șapte ori mai supuși riscului de a trăi în sărăcie;
- De șase ori mai supuși riscului de a comite suicid;
- De două ori mai supuși riscului de a comite infracțiuni;
- Femeile sunt de două ori mai supuse riscului de a rămâne însărcinate în afara căsătoriei;
- Evoluază mai puțin academic și social;
- Au o sănătate fizică și emoțională mai slabă la maturitate.

Apoi, copiii din familiile fără tată reprezintă:

- 60% din violatorii din SUA;
- 63% din cazurile de suicid în rândul tinerilor;
- 70% din infractorii juvenili;
- 71% din deținuții aflați în închisoare pe termen lung;
- 71% din cazurile de abandon școlar;
- 72% din infractorii juvenili din SUA;
- 85% din deținuții americani tineri;
- 85% din tinerii americani cu probleme de comportament;
- 90% din copiii care fug de acasă¹¹.

Unul din efectele nefaste ale „căsătoriilor” între persoane de același sex este că va crește numărul copiilor fără tată. Vom vedea cum în cele ce urmează.

Importanța căsătoriei este evidențiată și mai mult când luăm în considerare că bărbații și femeile pot face aproape orice singuri – putem mânca, respira, gândi, merge etc. fără altcineva. Singura excepție este procrearea. Cele două sexe au nevoie unul de altul pentru a procrea. Aceasta ar trebui să ne facă să înțelegem că bărbații și femeile există ca să procreeze și să crească copii împreună. De fapt, **fără uniunea procreatoare a unui bărbat și a unei femei, nimeni nu ar putea exista, inclusiv homosexualii. Doar procrearea în sine, fără nimic altceva, ar trebui să ne spună destule despre importanța supremă a căsătoriei.**

Unii vor spune: „Bine, dar există căsătorii care nu produc copii”. Da, dar **nu vorbim de excepții, vorbim de căsătorie ca instituție. În timp ce unele căsătorii nu produc copii, cele care o fac sunt cărămizile pe care s-a clădit civilizația.** Dacă există o instituție care este concepută pentru binele copiilor și al societății, aceea este căsătoria naturală. Cu alte cuvinte, căsătoria dintre un bărbat și o femeie există, în mod fundamental, pentru aducerea pe lume a copiilor, pentru binele lor și al civilizației societății. Acest lucru rămâne adevărat chiar dacă în

¹¹ <http://fathersforlife.org/divorce/chldrndiv.htm>

unele căsătorii nu se întâmplă așa. Toate cărțile sunt gândite pentru a fi citite, chiar dacă unele nu sunt citite niciodată.

Este posibil pentru copii să înflorească în case fără mamele și tații lor biologici? Desigur, dar asta este mai degrabă excepția, decât regula. Structura familială este cel mai important factor în dezvoltarea copilului. Mama și tatăl iubitori furnizează în mod clar cea mai bună structură. Mai mult de zece mii de studii arată avantajele semnificative pe care copiii le experimentează când sunt crescuți de părinți devotați și iubitori¹².

Căsătoria naturală vs. relațiile homosexuale

Din păcate, relațiile homosexuale le refuză întotdeauna copiilor ori mama, ori tatăl. Activiștii homosexuali pretind, fără nicio dovadă, că părinții sunt „interschimbabili” – că doi bărbați sau două femei pot face o treabă la fel de bună în creșterea copiilor deoarece bărbații și femeile nu oferă nimic unic copiilor¹³.

Aceasta ridică următoarea întrebare pentru cei care fac o astfel de afirmație absurdă și nesuținută de dovezi: de ce ar fi bărbații și femeile interschimbabili ca părinți, dar nu ca parteneri sexuali? Adică, dacă bărbații și femeile chiar își pot schimba rolurile, atunci de ce nu s-ar căsători cu cineva de sexul opus?

Gândiți-vă la inconsistența pe care o găsim aici. Când vine vorba de gratificarea personală, activiștii homosexuali recunosc clar o mare diferență între sexe. Doar când ajungem la mult mai importanta prioritate a creșterii copiilor aceiași activiști spun că nu e nicio diferență între sexe. Copiii doar trebuie să aștepte puțin pe bancheta din spate împlinirea dorințelor sexuale față de același sex. Dr. Jennifer Roback Morse sintetizează atitudinea activiștilor homosexuali astfel:

„Adulții [homosexuali] sunt îndreptățiți să aibă ceea ce doresc. Copiii trebuie să se mulțumească cu ceea ce le dăm noi.”¹⁴

Oamenii care refuză ce este mai bine pentru copii pentru a se bucura ei de activitățile sexuale dorite nu au în minte interesele copiilor. Acesta este un alt motiv pentru care relațiile homosexuale nu ar trebui niciodată echivalate cu căsătoria. Căsătoria înseamnă mult mai mult decât acuplarea sexuală.

¹² Dr. James Dobson, „Marriage Under Fire”, (Sisters, Oregon, Multnomah), 2004, pg. 54.

¹³ Chiar și cercetătorii pro-homosexuali admit că studiile privind „parentalitatea” homosexuală sunt eronate din cauza influenței vederilor ideologice asupra procedurilor. Contrar cu ceea ce unele studii au găsit, to what some studies supposedly found, the sexual behavior of the parents does affect children. See Kelley O. Beaucar, “Homosexual Parenting Studies are Flawed, Report Says,” July 18, 2001. <http://www.foxnews.com/story/0,2933,29901,00.html>. For a personal testimony of someone who grew up in a homosexual household and staunchly opposes it, see Dawn Stefanowicz’s book *Out from Under: The Impact of Homosexual Parenting*, (Annotation Press, 2007). You can read her moving testimony at <http://www.dawnstefanowicz.com>.

¹⁴ Dr. Jennifer Roback Morse, „Marriage and society and the boundaries of gay adoption”, online la www.jennifer-robback-morse.com/articles/gay_adoption.

Când sintetizăm toate acestea, putem vedea cum căsătoria naturală produce copii, îi îngrijește cel mai bine, protejează și îmbogățește viețile adulților, stabilizează societatea. Nu-i așa că protejarea acesteia are sens?

După cum vom vedea în capitolul 3, păstrarea căsătoriei exclusiv ca uniunea între bărbat și femeie va ajuta la protejarea căsătoriei naturale și a copiilor. Dar mai întâi, este nevoie să aruncăm o privire imparțială la efectele comportamentului homosexual.

II. Comportamentul homosexual este inerent distructiv

Acest punct al discuției îi înfurie deseori pe activiștii homosexuali. Vor atât de mult să pună semnul egal între comportamentul homosexual și cel heterosexual, încât vor nega dovezile și îi vor ataca pe cercetătorii care raportează asupra efectelor negative pentru sănătate ale stilului de viață homosexual. În ciuda acestor obiecții, există date valide care arată că homosexualitatea masculină, în mod deosebit, este extrem de nesănătoasă.

Înainte de a arunca o privire asupra datelor, trebuie să clarificăm că acest punct nu este necesar pentru cazul pe care îl construim împotriva căsătoriei persoanelor de același sex. Cu alte cuvinte, chiar dacă activitatea homosexuală ar fi tot atât de sănătoasă precum sexul dintre un bărbat și o femeie, tot ar trebui să ne opunem căsătoriei persoanelor de același sex din cauza efectelor negative pe care le-ar avea asupra căsătoriei naturale și a copiilor. Includem acest punct doar pentru a aduce un răspuns acelor pretenții că o căsătorie între persoane de același sex va îmbunătăți sănătatea homosexualilor. Nu o va îmbunătăți, ci probabil o va afecta și mai mult.

Se spune că fiecare are dreptul la propriile opinii, dar nu la propriile realități. Din nefericire, activiștii homosexuali se poartă ca și cum sunt îndreptățiți la propriile realități, una dintre acestea afirmând că nu există nicio diferență reală între relațiile homosexuale și cele heterosexuale. Andrew Sullivan, un activist pentru căsătoria între homosexuali, scrie: „*[Căsătoria homosexualilor] afirmă pentru prima dată că relațiile între homosexuali nu sunt mai bune sau mai rele decât cele heterosexuale...*”¹⁵.

Sullivan are dreptate – **exact asta ar transmite lumii susținerea de către Stat a căsătoriei între persoanele de același sex – dar tocmai de aceea nu ar trebui să o susținem. Ideea că „relațiile între homosexuali nu sunt mai bune sau mai rele decât cele heterosexuale” este de un nonsens strigător la cer. Cum poate cineva nega că uniunea dintre un bărbat și o femeie nu este fundația civilizației? Nu își dă seama că nu ar fi existat sau nu ar fi putut crește într-o societate civilizată fără căsătoria naturală?**

Adevărul este că unele relații sunt mai bune decât altele. Oamenii sunt egali, dar comportamentele lor nu. Din moment ce comportamentul homosexual este contrar programării

¹⁵ Andrew Sullivan, “Here Comes the Groom: A Conservative Case for Gay Marriage,” online la www.andrewsullivan.com/homosexuality.php.

naturale a omului și compatibilității trupești, relațiile între parteneri de același sex nu pot niciodată funcționa precum relațiile dintre bărbați și femei, nici nu pot da naștere acelorași avantaje. Deci, haideți să nu mai echivalăm aceste două tipuri de relații între ele. Nu pot fi niciodată asemănătoare. Biologia împiedică aceasta și dovezile pe care vi le vom prezenta dovedesc netemeinicia unor astfel de afirmații.

Comportamentul homosexual este riscant

Chiar dacă ignorăm problema reproducerii, dovezile arată că uniunile homosexuale sunt inferioare din punct de vedere medical acelora dintre bărbați și femei.

- Rezultate care arată **numeroase probleme de sănătate ale practicanților, inclusiv creșterea cazurilor de SIDA, boli cu transmitere sexuală, boli de colon și cancer rectal**, hepatită. Conform Centrului pentru Controlul Bolilor (Center for Disease Control – CDC), mai mult de 82% din cazurile cunoscute de SIDA contractată prin transmitere sexuală în 2006 au fost rezultatul contactelor sexuale între bărbați. Mai mult, bărbații bisexuali și homosexuali reprezintă mai mult de 60% din cazurile de sifilis¹⁶.
- **Micșorează durata de viață a homosexualilor, probabil cu opt până la douăzeci de ani**¹⁷. Fumatul reduce durata de viață cu șapte ani în medie. De vreme ce descurajăm fumatul, de ce ne mai gândim la încurajarea homosexualității?

¹⁶ Cifra SIDA este probabil mai mare de 82%, întrucât aproape toate cazurile de presupusă transmitere pe cale heterosexuală au un „factor de risc nespecificat”. Din moment ce contactul homosexual este unul din cele mai eficiente moduri de transmitere a bolii, multe din aceste cauze „nespecificate” își au originea, probabil, tot în contactele homosexuale. Vezi Center for Disease Control, Cases of HIV infection and AIDS in the United States and Dependent Areas, 2006 HIV/AIDS Surveillance Report, Volume 17, April 2008, tabela 17: Reported AIDS cases, by age category, transmission category, and sex, 2006 and cumulative—United States and dependent areas. Disponibil online la: <http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/reports/2006report/table17.htm>. Conform Centers for Disease Control, bărbații homo- și bi- au majoritatea cazurilor de sifilis (peste 60% în 2005). Vezi de asemenea William Dunham, “Syphilis rise in U.S. gay, bisexual men causes worry,” Reuters, May 4, 2007, online la http://today.reuters.com/news/articlenews.aspx?type=domesticNews&storyid=2007-05-04T170053Z_01_N04373052_RTRUKOC_0_US-SYPHILIS-USA.xml&src=rss&rpc=22

¹⁷ John R. Diggs, Jr. M.D., “The Health Risks of Gay Sex,” Corporate Resource Council, 2002. Disponibil la http://www.corporateresourcecouncil.org/white_papers/Health_Risks.pdf. R.S. Hogg, S.A. Strathdee, K.J. Craib, M.V. O’Shaughnessy, J.S. Montaner, and M.T. Schechter “Modeling the impact of HIV disease on mortality in gay and bisexual men,” International Journal of Epidemiology, Vol 26, 657-661. Disponibil online la <http://ije.oxfordjournals.org/cgi/content/abstract/26/3/657>. Jeffrey Satinover, M.D., Homosexuality and the Politics of Truth (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1996), 54, 69. Pentru un studiu recent despre creșterea cazurilor de HIV printre bărbații care fac sex cu tinri adolescenți, vezi <http://www.msnbc.msn.com/id/25398121>. Studii mai controversate au fost supervizate de Dr. Paul Cameron (<http://www.familyresearchinst.org/>). Unii cercetători și mulți activiști homosexuali chestionează metodologia studiilor despre speranța de viață ale dr. Cameron, care a găsit o vârstă medie a decesului în deceniul 4 pentru bărbații homosexuali și în deceniul 5 pentru femeile lesbiene. Sumar și discuție asupra studiilor Cameron pot fi găsite la “Only the gay die young? An exchange between Warren Throckmorton, Morten Frisch, Paul Cameron, and Kirk Cameron,” August 2007, <http://wthrockmorton.com/wp-content/uploads/2008/07/cameron.pdf>. vezi și Frank Turek and Norman Geisler, Legislating Morality. (Eugene, OR, Wipf & Stock, 2003), 259-260, (note 4). Unii activiști homosexuali admit că homosexualii mor mai tineri, dar dau vina pe homofobie pentru aceasta. Spre exemplu, vezi studiul lui Christopher Banks de la University of Saskatchewan pentru Gay and Lesbian Health services: The Cost of Homophobia: Literature Review of the Economic Impact of Homophobia on Canada (http://www.lgbthealth.net/downloads/research/Human_Impact_of_Homophobia.pdf). Banks pretinde că din

- Răspândește bolile la oameni nevinovați care nu s-au angajat niciodată în acte homosexuale. Un exemplu proeminent este Ryan White, un adolescent care a murit de SIDA în urma unei transfuzii de sânge. Există mii de tineri asemenea lui Ryan White – conform CDC, avem aproape zece mii de cazuri cunoscute de oameni nevinovați din Statele Unite care au contractat SIDA în același fel, inclusiv 160 în 2005 și 131 în 2006 (aceasta în ciuda îmbunătățirilor în screening-ul sângelui)¹⁸. Mai mult, mii de heterosexuali (mulți căsătoriți) au contractat SIDA prin contacte sexuale cu parteneri bisexuali.
- Pe americani îi costă milioane de dolari în prime de asigurare de sănătate mai mari din cauza costurilor crescute pe care comportamentul homosexual îl reflectă în aceste prime. De fapt, lobby-ul homosexual a reușit, în anumite state, să împiedice asiguratorii să adreseze potențialilor clienți orice întrebări medicale, inclusiv dacă au testul HIV pozitiv! Ca urmare, fiecare client plătește o primă de asigurare mai mare deoarece companiile de asigurări nu sunt lăsate să identifice acele persoane care se angajează în comportamente sexuale cu risc înalt.

III. Legea este un educator valoros: ea încurajează sau descurajează comportamente

Este de înțeles că homosexualii vor ca relațiile lor să aibă un statut social egal cu acelea ale heterosexuailor și că ei privesc legea ca pe o armă în a impune această acceptare publicului. Activistul homosexual Michelangelo Signorile crede despre „căsătoria” unisex că este

„O șansă pentru a transforma pe de-a întregul definiția familiei în cultura americană. Este unealta finală prin care să dărâăm toate legile privitoare la sodomie, pentru a educa în privința homosexualității și a SIDA în școlile publice, pe scurt, pentru a

cauza homofobiei homosexualii beau mai mult, fumează mai mult, abuzează de droguri mai mult, au tendințe mai pronunțate către sinucidere etc. Această explicație, totuși, nu se potrivește cu faptele. Dacă homofobia ar fi fost cauza problemelor de sănătate, atunci ne-am fi așteptat ca ele să dispară în societățile care susțin comportamentul homosexual și „căsătoria” unisex. NU este însă cazul. Acolo unde homosexualitatea este larg îmbrățișată, chiar sărbătorită, problemele de sănătate sunt încă și mai grave. Indiferent care ar fi scăderea în speranța de viață, un lucru știm cu certitudine: contactul homosexual la bărbați în mod special este inerent nesănătos, și încurajarea sa va duce doar la mai multe necazuri. Încurajarea homosexualității de asemenea conduce la alte tipuri de comportamente care tind să o însoțească (fumat, consum excesiv de alcool uz de droguri etc.) Chiar și dacă homosexualitatea ar fi fost la fel de sănătoasă ca și heterosexualitatea, ar trebui să ne opunem față de „căsătoria” între persoane de același sex pentru a proteja copiii și dezvoltarea firească a societății.

¹⁸ Center for Disease Control, Cases of HIV infection and AIDS in the United States and Dependent Areas, 2005 HIV/AIDS Surveillance Report, Volume 17, Revised Edition, June 2007. Table 17: Reported AIDS cases, by age category, transmission category, and sex, 2005 and cumulative—United States and dependent areas. Disponibil online la <http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/reports/2006report/table17.htm> for 2006 numbers.

deschide poarta unei schimbări totale în felul în care societatea ne privește și ne tratează”.

Andrew Sullivan este de acord. El scrie:

„Dacă nimic altceva nu s-ar face și căsătoria între homosexuali s-ar legaliza, 90 de procente din munca politică în a atinge egalitatea homosexualilor și lesbienele ar fi realizate. Este, în final, singura reformă care contează.”

Acceptarea civilă

Acum am ajuns la adevăratul motiv pentru care activiștii homosexuali luptă din greu pentru ca această „căsătorie” să fie susținută prin lege. Efortul lor asiduu nu este cu adevărat legat de drepturile civile, ci de *acceptarea* civilă. „Căsătoria” între persoane de același sex va normaliza comportamentul homosexual în orice alte contexte. Sullivan și Signorile au dreptate în ce-i privește. **Ei recunosc puterea legii în a schimba comportamente și atitudini pe termen lung. Legea este un mare profesor – mulți oameni cred că orice este legal este moral și, pe cale de consecință, ar trebui acceptat. Trebuie doar să ne uităm la cele mai învrăjbitoare chestiuni din istoria țării noastre – sclavia și avortul – pentru a vedea cum puterea legii influențează atitudini și comportamente.**

Exemple

La începutul Războiului Civil din SUA, țara era practic împărțită în problema sclaviei, dar astăzi practic toată lumea crede că sclavia este rea din punct de vedere moral. Ce s-a schimbat? **Legea.** Al Treisprezecelea Amendament al Constituției Statelor Unite a ajutat la educarea fiecărei noi generații că sclavia este rea.

Din păcate, o schimbare legislativă poate duce noile generații pe un drum greșit. Când Curtea Supremă a emis concluzia în cazul *Roe contra Wade*, în 1973, cei mai mulți americani credeau că avortul este rău așa cum arătau legile din fiecare dintre cele cincizeci de state care îl interziceau sau îl restricționau. Dar astăzi, țara este încă divizată în mod egal. Într-o situație inversă celei a sclaviei, **ce era odinioară considerat imoral (și astfel ilegal) a devenit dintr-o dată un drept creat de guvernul federal.** Legalizarea a dus la o mai mare acceptare socială a avortului și la o creștere de șaisprezece ori mai mare a numărului de avorturi la nivel național. Dacă „căsătoria” între persoanele de același sex primește susținere guvernamentală, cel mai probabil vom vedea și o dezvoltare a comportamentului homosexual.

Un al treilea exemplu al impactului legii este **divorțul**. Activiștii homosexuali au dreptate când spun că heterosexualii au degradat căsătoria prin divorț. Dar asta nu reprezintă un argument pentru „căsătoria” între persoane de același sex. De fapt, istoria recentă a legii și a divorțului aduce argumente împotriva acestui tip de căsătorie. Marile probleme sociale pe care le experimentăm de la liberalizarea legilor pentru divorț ar trebui să ne ajute să realizăm cât de importantă este legea pentru sănătatea familiei și a țării. **Când se aprobă legi care slăbesc**

familia, întreaga națiune se îmbolnăvește. Aceasta ar trebui să ne facă să protejăm familia, nu să o slăbim în continuare. Când un pacient suferă de o boală, să i se dea o altă boală nu este tocmai o rețetă pentru starea de bine. Cum poate căsătoria între persoane de același sex să dăuneze căsătoriei naturale? Vom vedea la punctul 4.

Sănătatea în cazul relațiilor homosexuale

Comportamentul homosexual este nesănătos – aceasta e ideea de bază. Nu toate comportamentele sexuale sunt avantajoase în mod egal, iar unele dintre acestea pot avea consecințe publice negative. Oameni nevinovați pot suferi și lucrul acesta chiar se întâmplă.

Datorită efectelor devastatoare asupra sănătății ale homosexualității masculine, cele mai multe cercetări privind sănătatea s-au concentrat asupra bărbaților homosexuali. Totuși, cercetarea în privința lesbienelelor nu aduce nici aceasta vești bune. Lesbienele experimentează mult mai multe probleme de sănătate decât femeile heterosexuale. Chiar și Asociația Medicală a Homosexualilor și Lesbienelelor admite următoarele despre femeile lesbiene:

- Lesbienele au cea mai bogată concentrație de factori de risc pentru cancerul de sân față de orice altă subcategorie de femei din lume.
- Ele prezintă factori de risc mai mari pentru cancerul cervical.
- Sunt mai supuse riscului obezității.
- Folosesc mai mult tutun, alcool și droguri ilicite¹⁹.
- Un studiu efectuat pe mai mult de 1.400 de lesbiene a găsit următoarele:
 - Lesbienele experimentează rate mai mari de vaginoză bacteriană și hepatită C. Au de două ori mai mulți parteneri sexuali bărbați decât femeile heterosexuale (doar 7 procente dintre femeile care se identifică drept lesbiene nu au niciodată relații sexuale cu bărbați).
 - Este de 4,5 ori mai probabil să aibă cincizeci sau mai mulți parteneri sexuali bărbați de-a lungul vieții.
 - Sunt de trei până la patru ori mai supuse riscului de a avea relații sexuale cu bărbați care prezintă un risc crescut de HIV – homosexuali, bisexuali și utilizatori de droguri intravenoase.
 - Sunt de șase ori mai supuse riscului de a utiliza droguri intravenoase²⁰.

Există și alte studii care confirmă problemele de sănătate ale lesbienelelor²¹.

Mulți activiști homosexuali se înfurie când sunt citați acești factori de sănătate. Dar de ce s-ar înfuria cineva asupra realității? Totuși, sunt și activiști homosexuali care recunosc efectele

¹⁹ Gay and Lesbian Medical Association, "Ten Things Lesbians Should Discuss With Their Health Care Provider," <http://www.glma.org/index.cfm?fuseaction=Page.viewPage&pageID=691>.

²⁰ Katherine Fethers, et al., "Sexually transmitted infections and risk behaviors in women who have sex with women," *Sexually Transmitted Infections* 76:345-349 (2000).

²¹ Pentru un sumar al problemelor de sănătate ale lesbienelelor, vezi John R. Diggs, Jr. M.D., "The Health Risks of Gay Sex," Corporate Resource Council, 2002, pgs. 5-6. http://www.corporateresourcecouncil.org/white_papers/Health_Risks.pdf.

negative asupra sănătății ale acestui stil de viață, dar apoi le folosesc ca motiv de susținere a cauzei lor. Acest argument „conservator” în favoarea căsătoriei între persoane de același sex sugerează că monogamia homosexuală, încurajată de căsătoria homosexualilor și sprijinită de guverne, ar ușura aceste probleme de sănătate. Andrew Sullivan scrie:

„O lege care să instituționalizeze căsătoria homosexualilor ar consolida întru totul o tendință socială sănătoasă. Datorită cazurilor de SIDA, s-ar califica și ca o măsură publică de prevenție a sănătății.”²²

Din păcate, problemele de sănătate și durata de viață nu s-ar îmbunătăți semnificativ în așa-zisele relații homosexuale „angajate”. De ce nu?

Există cel puțin patru motive. Mai întâi, nu monogamia este principala chestiune, ci comportamentul homosexual. Actele homosexuale sunt nesănătoase prin ele însele, nu doar relațiile homosexuale cu parteneri multipli. Iar acest lucru este în mod deosebit adevărat în privința homosexualității masculine. Chiar crede cineva că este natural actul sexual homosexual? **Rectul este o stradă cu sens unic. Este asemenea unei canalizări. A fost proiectat în acest fel. A eticheta abuzarea de acest organ drept un act de „iubire” nu va schimba acest fapt.**

Răspunsul homosexual standard la acesta este: „este natural pentru mine, deoarece îmi doresc asta”. În acest articol, nu ne referim la „natural” în sensul dorinței, ci „natural” în sensul felului în care a fost conceput un lucru. Ființele umane au tot felul de dorințe „naturale” de a face lucruri care sunt fizic distructive (de ex. fumatul, consumul de alcool, violența etc.) și adeseori toate acestea ne fac să ne simțim bine. Dar nu putem scuza aceste comportamente doar pentru că vin „natural”, la îndemână. **Corpul omenesc nu a fost conceput pentru raporturi sexuale anale. Un astfel de act sexual violează proiectarea naturală a corpului, iar a avea o dorință de acest gen nu schimbă faptul că este nenatural și distructiv fizic.**

În al doilea rând, cuplurile de homosexuali tind să practice sexul anal sau anal-oral mai mult decât aceia care nu au un partener stabil. Tot ei se lipsesc de practici sexuale mai sigure pentru că sunt „îndrăgostiți”.²³ Cu alte cuvinte, homosexualii care formează un cuplu tind să se angajeze în contacte sexuale mai riscante decât cei fără partener stabil. Deci, în timp ce bărbații căsătoriți își îmbunătățesc sănătatea și durata de viață fiind credincioși soțiilor lor, nu există un beneficiu comparabil în cazul cuplurilor de homosexuali.

În al treilea rând, pe măsură ce numărul cazurilor de SIDA scade printre heterosexuali, este în creștere printre homosexuali²⁴.

Și, în final, chiar dacă monogamia ar putea reduce din problemele de sănătate, **monogamia este excepția, nu regula printre homosexuali. Numărul mediu de parteneri sexuali în decursul**

²² Ibid, Sullivan.

²³ David Dunlap, “In Age of AIDS, Love and Hope Can Lead to Risk,” New York Times, July 27, 1996.

²⁴ Mike Stobbe, “CDC understated number of new HIV infections in US,” Reuters, August 2, 2008.
http://news.yahoo.com/s/ap/20080802/ap_on_he_me/med_hiv_infections.

vieții pentru heterosexuali este patru, pe când pentru homosexuali este cincizeci. Vastul studiu „Sexul în America” publicat de Universitatea din Chicago a găsit că monogamia atinge 83 de procente printre heterosexuali, dar mai puțin de 2 procente în rândul homosexualilor²⁵. O altă cercetare a avut rezultate mai moderate, dar tot a relevat infidelitatea a 62 de procente dintre cuplurile de homosexuali. Aceasta a făcut ca cercetătorii de la „Journal of Family Psychology” să scrie:

„Practica non-monogamiei sexuale printre unele cupluri de homosexuali este o variabilă care diferențiază cuplurile de homosexuali de cele heterosexuale”²⁶.

De ce este monogamia mult mai comună între bărbați și femei? Ar putea fi pentru că bărbații și femeile sunt proiectați unul pentru altul și sunt astfel complementari? Gândiți-vă la asta. Unul dintre cele mai puțin menționate aspecte ale acestei dezbateri este cum femeile și bărbații se completează unii pe ceilalți. Fiecare sex îl echilibrează și îl temperează pe celălalt, unul aducând ceea ce lipsește celuilalt.

Pe de altă parte, în ce privește homosexualii, împerecherea între persoane identice propulsează aceste persoane spre extreme, nu spre echilibru. Lesbienele tind să se împingă una pe alta către extreme emoționale, după cum este arătat de solicitările intense pe care și le impun adesea, dar bărbații homosexuali experimentează cele mai dăunătoare efecte ale dezechilibrului. În loc ca dorința sexuală a bărbatului să fie echilibrată de nevoile emoționale ale femeii, bărbații homosexuali reafirmă și amplifică dorința sexuală a unuia față de celălalt. De aceea, comportamentul lor devine deseori compulsiv, **între 21 și 43 procente din bărbații homosexuali având câteva sute de parteneri!**²⁷

La sfârșitul anilor '70, A.P. Bell și M.S. Weinberg, în studiul lor clasic despre homosexualitatea masculină și feminină, au descoperit că **43 de procente dintre homosexualii bărbați au avut relații sexuale cu 500 sau mai mulți parteneri, 28 de procente având 1.000 sau mai mulți parteneri sexuali.** Iar la sfârșitul anilor '90, un studiu despre profilele sexuale ale 2.583 de homosexuali în vârstă, publicat în *Journal of Sex Research*, a descoperit că doar 2,7 procente afirmă că au avut un singur partener sexual. Cel mai întâlnit răspuns, dat de 21,6 procente de respondenți, a fost că au avut de la 101 până la 500 de parteneri în decursul vieții²⁸.

²⁵ Jeffrey Satinover, M.D., „Homosexuality and the Politics of Truth” (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1996), 54. Datele prezentate de dr. Satinover provin din studiul „Sex in America”, publicat de University of Chicago în 1994.

²⁶ Citat în Warren Throckmorton, Ph.D., „Chris Matthews’ Hard Sell: Pay attention to the common Assumptions about Gay Marriage,” online la <http://www.pfm.org/AM/Template.cfm?Section=Home&TEMPLATE=/CM/ContentDisplay.cfm&CONTENTID=13210>.

²⁷ Van de Ven, Paul,; Pamela Rodden, June Crawford, and Susan Kippax (1997). “A Comparative Demographic and Sexual Profile of Older Homosexually Active Men.” *J. of Sex Research* Vol. 34, No. 4, 1997. Pentru bibliografie, vezi Timothy J. Dailey, Ph. D., “The Negative Health Effects of Homosexuality,” *Insight*, Issue No. 232. online la <http://www.frc.org/get.cfm?i=IS01B1>.

²⁸ Ibid.

Tragedia face ca unii dintre acei parteneri să fie copii. **În timp ce homosexualii bărbați reprezintă doar 2-3 procente din populația masculină, tot ei comit aproape o treime dintre cazurile de molestare a minorilor.** Aceasta înseamnă, în jur de o treime din toate cazurile de pedofilie sunt homosexuale prin natura lor – de la bărbat la băiat²⁹.

Acum, când cineva face o conexiune între homosexualitate și pedofilie, activiștii homosexuali neagă cu rapiditate orice legătură. Dar în publicațiile academice și cele homosexuale, precum și la paradele „gay”, ambele în mare parte nefamiliare populației, mișcarea pentru drepturile homosexualilor și Asociația Nord-Americană pentru Dragostea Bărbat-Băiat (NAMBLA) lucrează împreună. Publicațiile homosexuale fac **referiri favorabile la pedofilie** și atât activiștii homosexuali cât și NAMBLA doresc **scăderea vârstei consimțământului**. Sunt reprezentați și la nivel înalt. În calitate de avocat și judecătoare la Curtea Supremă, Ruth Bader Ginsburg a militat la un moment dat pentru scăderea vârstei consimțământului la doisprezece ani! Iar fosta purtătoare de cuvânt a Casei Albe, Nancy Pelosi, a participat la parada „gay” din 2001, la San Francisco, alături de un important militant al „dragostei” dintre bărbați și băieți³⁰. (Desigur, mijloacele media principale nu au suflat niciun cuvânt despre asta.)

În timp ce activiștii homosexuali încearcă să nege conexiunea cu pedofilia, cei mai mulți admit că homosexualii tind să aibă un comportament extrem de promiscuu. După cum am văzut, limitarea promiscuității este partea centrală a argumentării lui Andrew Sullivan pentru căsătoria între persoane de același sex. Totuși, în ciuda pretențiilor că mariajul între persoane de același sex ar putea îmbunătăți monogamia persoanelor de același sex, Sullivan nu crede cu adevărat că monogamia homosexualilor e posibilă. Mai mult, el crede că homosexualii au nevoie de mai mulți parteneri! Dacă ne luăm după Sullivan (și după oricare alt studiu), **monogamia nu este destul de „flexibilă” pentru homosexuali. El numește monogamia „un model sufocant al normalității heterosexuale” și crede că homosexualii au o mai mare „înțelegere a nevoii de evadare extramaritală”.**

Și asta încă nu e cel mai rău. Incredibil, dar Sullivan crede că heterosexualii ar avea ceva de învățat de la homosexuali. El scrie:

²⁹ Un studiu a găsit că nivelul este de 36%. Vezi Kurt Freund, et al., “Pedophilia and Heterosexuality vs. Homosexuality,” *Journal of Sex and Marital Therapy* 10 (1984): 197. Un alt studiu a furnizat 25%. Vezi Ray Blanchard, et al., “Fraternal Birth Order and Sexual Orientation in Pedophiles,” *Archives of Sexual Behavior* 29 (2000): 464. Pentru mai mult, vezi Timothy J. Dailey, Ph. D., “Homosexuality and Child Sexual Abuse”, *Insight*, Issue No. 247, online la <http://www.frc.org/get.cfm?i=IS02E3#edn22> .

³⁰ See Brent Bozell, “Democrats on Sex and Children,” *TownHall.com*, October 11, 2006, online la http://www.townhall.com/columnists/BrentBozellIII/2006/10/11/democrats_on_sex_and_children . Pentru mai mult privind conexiunea dintre homosexualitate și pedofilie vezi „The Problem of Pedophilia”, *National Association for Research & Therapy of Homosexuality*, September 21, 2004, available online at <http://www.narth.com/docs/pedophNEW.html>

„ceva din onestitatea necesară a relațiilor homosexuale, flexibilitatea și egalitatea acestora ar putea fără îndoială ajuta la întărirea și informarea multor legături heterosexuale.”³¹

După cum vom vedea mai târziu, exact asta vor activiștii homosexuali de fapt – nu vor „căsătorii” ca să fie monogami așa cum sunt majoritatea heterosexualilor; ei vor să distrugă standardele normalității ajustându-le comportamentului lor. Abia atunci se vor simți validați.

În același timp, dați-mi voie să atrag atenția că Sullivan este absurd în aserțiunea că „flexibilitatea” de a se angaja în „evadări extramaritale” ar putea „întări” o legătură maritală, mai ales una dintre soț și soție. Cu siguranță că ultimul lucru de care are nevoie o familie sau națiunea noastră este ca și mai mulți bărbați sau femei să se arunce în „evadări extramaritale”.

Punctul de vedere al lui Sullivan asupra a ceea ce el numește „evadări extramaritale” nu este surprinzător. Reprezintă o deformare puternică, narcisistă, care traversează mișcarea homosexuală și unele relații homosexuale. Din perspectiva sa, relațiile homosexuale au loc pentru auto-mulțumire – pentru persoană și pentru dorințele sale. **Dar o relație de iubire adevărată nu se referă la dorințele narcisiste ale indivizilor. Dragostea, prin definiție, caută binele suprem al persoanei iubite prin „lepădarea de alții”.** Îl leagă pe cel care iubește de cel iubit, nu de vreun club plin de parteneri anonimi. Acum, Sullivan este unul dintre cei mai conservatori militanți pentru căsătoria persoanelor de același sex pe care îl puteți găsi. Dacă el este pentru „evadări extramaritale”, imaginați-vă pentru ce sunt acei militanți mult mai radicali – distrugerea completă a monogamiei și a căsătoriei naturale. De fapt, nici „conservatorul” Sullivan nu este departe de asta. Admițând că homosexualii „au nevoie” de mai mulți parteneri, Sullivan admite că dorește să schimbe complet căsătoria în ceva de nerecunoscut. Din moment ce noua lui definiție a căsătoriei nu poate fi despre dragoste, monogamie sau copii, despre ce va fi atunci?

Evident, nu va fi nimic asemănător cu căsătoria naturală. Cuplarea persoanelor identice, mai ales la bărbați, nu face decât să hrănească pofta insașiabilă care duce la promiscuitate explozivă. Dar echilibrul natural care are loc într-o căsătorie conduce la dragoste, monogamie și copii. Orice persoană căsătorită știe că o uniune puternică necesită sacrificarea frecventă a propriului confort și a dorințelor pentru binele partenerului și al copiilor. Din sacrificiul iubitor apar creșterea, maturitatea și mulțumirea.

Acesta este polul opus al relațiilor homosexuale, în care trădezi încrederea familiei, sănătatea și binele lor ca să te dedai atracției reprezentate de o „evadare extramaritală”. Din moment ce acesta este genul de relație pe placul homosexualilor, pe care Sullivan vrea să o preamărească drept „căsătorie”, ar trebui să o numească în alt fel. **Relația homosexuală la care se gândesc aceștia este mai aproape de prostituție decât de căsătorie. Și chiar dacă problemele de sănătate ale acestora ar putea fi reduse întrucâtva prin căsătoria lor, aceste posibilități improbabile nu justifică legalizarea „căsătoriei” între persoane de același sex. **Abilitățile****

³¹ Andrew Sullivan, „Virtually Normal”, (USA: Vintage Books, 1996), pgs. 202-203. Mai mult la <http://www.allaboutlove.org/homosexual-health.htm#sthash.u9imskRk.dpuf>

unice de a procrea și de a crește copii ar trebui să mențină căsătoria naturală ca pe singura relație încurajată social și legal în societatea noastră.

IV. Legalizarea „căsătoriei” între persoane de același sex ar încuraja și normaliza comportamentul homosexual, afectând căsătoria naturală, copiii, adulții și homosexualii înșiși

Cum poate afecta „căsătoria” între persoane de același sex, căsătoria naturală?

Deși pentru mulți poate fi o noutate, unii profesori universitari și alți radicali de sorginte liberală găsesc căsătoria naturală... indezirabilă. Aceștia sunt în consens cu opiniile avansate de o organizație de lobby homosexual, *Frontul de eliberare a homosexualilor* (Gay Liberation Front), care încă din 1969 denunța „instituția căsătoriei drept unul dintre elementele fundamentale cele mai perfide care sprijină acest sistem.” Pentru susținătorii acestei grupări, căsătoria reprezintă un obstacol în calea acceptării publice depline a libertății sexuale radicale. Acesta este motivul pentru care aceste persoane se implică în cauza distrugerii complete a instituției căsătoriei.

Unul din liderii mișcării este Judith Stacey, fost profesor de studii contemporane de gen la Universitatea din California de Sud. Stacey, care la ora actuală este cadru didactic la Universitatea din New York, declară:

„Mă opun cu putere caracterului profund discriminatoriu și antidemocratic al politicilor promovate [privind căsătoria]”³².

Disprețul lui Stacey față de căsătorie este atât de mare, încât chiar salută rata ascendentă a divorțurilor!

În același timp, Stacey este printre cei mai înfocați susținători din SUA ai „căsătoriei” între persoane de același sex. De fapt, majoritatea persoanelor care își exprimă, din funcțiile pe care le ocupă, dezacordul față de căsătorie, se pronunță în favoarea căsătoriei între persoane de același sex³³. De ce se întâmplă acest lucru? Pentru că Judith Stacey și aliații săi înțeleg că susținerea ideii căsătoriei între persoane de același sex este același lucru cu distrugerea căsătoriei naturale. Stacey o citează pe profesoara de drept Nan D. Hunter, conform căreia legalizarea căsătoriei între persoanele de același sex ar avea „un enorm potențial de destabilizare a definiției căsătoriei pe baza sexului.”³⁴ (41)

³² Judith Stacey, „Letters”, *The Nation*, October 1, 2001, material disponibil online la <http://www.americanvalues.org/html/page124951.html>

³³ David Blankenhorn, „The Future of Marriage”, (New York, Encounter Books), 2007, p. 28.

³⁴ Judith Stacey, „In the Name of the Family”, (Boston: Beacon Press, 1997), p. 123-124.

Legalizarea „căsătoriei” între persoane de același sex – Strategia

Michelangelo Signorile recunoaște că aceasta este strategia sa, ca activist al mișcării homosexuale. Scopul său nu este legalizarea căsătoriei homosexuale, în sensul în care acest lucru i-ar permite să adere la codul moral pe care îl presupune căsătoria, în același mod în care heterosexualii aderă la același cod. (Poate face acest lucru indiferent dacă legea permite sau nu „căsătoria” unisex; să nu uităm însă, că majoritatea homosexualilor gândesc exact la fel ca Signorile: 96% dintre ei nu se căsătoresc chiar dacă au ocazia.) **Scopul său este, de fapt, distrugerea instituției căsătoriei.** Signorile îi îndeamnă pe ceilalți activiști ai mișcării

„să lupte pentru căsătoria între persoane de același sex și pentru avantajele acesteia și apoi, odată legalizată căsătoria homosexuală, să lupte pentru redefinirea completă a instituției căsătoriei, să ceară dreptul la căsătorie, dar nu ca o modalitate de aderare la codurile morale ale societății, ci, mai degrabă, ca o posibilitate de desființare a unui mit și de renovare radicală a unei instituții arhaice.”

Insidios? Subversiv? Desigur. De fapt, Signorile arată că

„Cel mai subversiv demers în care lesbienele și homosexualii se pot angaja... este transformarea totală a noțiunii de «familie».”³⁵

Paula Ettelbrick, fost director juridic la *Lambda Legal Defense and Education Fund* este de acord. Ea recunoaște:

„Faptul că ești homosexual înseamnă mai mult decât să locuiești în aceeași casă și să ai raporturi sexuale cu o persoană de același sex, încercând să obții acordul statului pentru asta... Să fii homosexual înseamnă să forțezi parametrii care definesc sexul și sexualitatea și, prin aceasta, să creezi o transformare de substanță a societății.”³⁶

Legalizarea căsătoriei între persoane de același sex – Modificarea definițiilor

Trebuie să ne dăm seama ce au în minte acești adepți fanatici ai mișcării homosexuale și antifamilie. (Să nu uităm, este vorba de persoane care urăsc căsătoria naturală și se pronunță în favoarea căsătoriei homosexuale). Ei își dau seama că schimbarea modului în care este definită căsătoria va duce la distrugerea căsătoriei în sine, pentru că noua definiție va favoriza modificarea atitudinii și comportamentului cetățenilor. Prin aducerea căsătoriei naturale la un nivel inferior, aceasta va fi distrusă, iar opțiunile lor sexuale vor fi ratificate. Nu greșesc deloc!

Dacă nu înțelegeți foarte clar modul în care modificarea legislației va distruge căsătoria, gândiți-vă la următoarea analogie. La ora actuală, avantajele de care se bucură, din punct de vedere

³⁵ Michelangelo Signorile, „Bridal Wave,” *Out*, December 1994. Citat în Timothy J. Dailey, Ph. D., *Homosexual Parenting: Placing Children at Risk*, *Insight*, Nr. 238. Material disponibil online la <http://www.frc.org/get.cfm?i=IS01J3>.

³⁶ Citat în Tim Leslie, „The Case Against Same-Sex Marriage,” *Crisis*, January 8, 2004. Material disponibil online la <http://www.crisismagazine.com/january2004/leslie.htm>

legal, cuplurile căsătorite sunt o dovadă a faptului că în societatea noastră căsătoria naturală este considerată drept relația sexuală cea mai valoroasă. Aceasta înseamnă că dacă am privi relațiile sexuale în contextul unui joc sportiv, căsătoria ar lua premiul pentru cel mai bun jucător. În sport, este un premiu prestigios pentru că este acordat numai jucătorului cu cele mai valoroase performanțe. Dar, să presupunem că oficialul ligii redefinește calificările necesare pentru obținerea premiului, astfel încât toți sportivii să primească premiul, chiar și cei cu rezultate slabe. S-ar mai gândi cineva la acest premiu ca la ceva special? Bineînțeles că nu, toată lumea s-ar gândi că nu are nicio valoare!

Cine și-ar mai bate capul să ridice premiul? Absolut nimeni. La fel, valoarea căsătoriei naturale va scădea dacă redefinim atributele căsătoriei astfel încât să includă relațiile homosexuale și conferim aceleași avantaje și acestor relații. Trebuie să recunoaștem că la fel cum nu toți jucătorii au aceeași valoare pentru echipă, nu toate relațiile sunt la fel de valoroase pentru societate. **Căsătoria naturală este cea mai valoroasă relație în orice civilizație. Nu este o afirmație bigotă, ci o observație bazată pe dovezi care au în spate cinci mii de ani de experiență umană, modul evident în care funcționează corpul uman și rezultatele benefice dovedite ale căsătoriei naturale în ceea ce privește copiii, părinții și societatea.**

Dacă permitem altor relații sexuale să dobândească un statut identic cu cel al căsătoriei naturale – indiferent dacă este vorba de relații bărbat-bărbat, femeie-femeie, bărbat-fieică (incest), bărbat-femeie-bărbat sau orice-orice – vom trivializa căsătoria (la fel cum am trivializa premiul pentru cel mai bun sportiv dacă l-am acorda tuturor). Dacă trivializăm căsătoria, vom avea mai puține avantaje de pe urma ei. Acest lucru va duce la decăderea civilizației noastre, iar copiii vor fi cel mai afectați.

V. Legea trebuie să promoveze comportamentele benefice și să interzică, sau cel puțin să nu aprobe, comportamentele distructive

Activiștii pro-homosexuali doresc definirea căsătoriei drept o simplă relație privată între două persoane care se iubesc și doresc să se angajeze în această relație. Se consideră că nu este corect ca relațiile heterosexuale să fie recunoscute, în timp ce cele homosexuale nu sunt. Această poziție rezultă dintr-o înțelegere greșită a motivului pentru care statul se implică în instituția căsătoriei.

Statul nu legalizează căsătoria naturală deoarece două persoane „se iubesc”. Statul legalizează uniunea bărbat-femeie deoarece aceasta aduce numeroase beneficii pentru societate, pe care deja le-am enumerat (copii, sănătate, reducerea costurilor cu asistența socială etc.). De altfel, în cazul în care căsătoria ar fi doar o relație privată, așa cum susțin promotorii căsătoriei între persoanele de același sex, de ce s-ar implica statul? Homosexualii nu au nevoie de acordul statului pentru a face ceea ce doresc să facă. După cum am arătat mai

sus, nu există nicio restricție prin care persoanele cu înclinații homosexuale să nu se poată angaja în relații bazate pe fidelitatea partenerilor și nicio necesitate ca acest lucru să fie recunoscut de stat.

Acceptarea homosexualității – Motivul principal

Așa cum recunosc ei înșiși, **principalul motiv pentru care homosexualii doresc implicarea statului este acceptarea forțată a homosexualității de către populație. Schimbarea legislației este calea prin care pot modifica atitudinile culturale cu privire la comportamentul lor.** Deoarece mulți activiști ai mișcării homosexuale consideră că homosexualitatea este un element definitoriu al propriei identități, acceptarea homosexualității ar fi echivalentă cu acceptarea lor ca oameni. Acesta este nucleul problemei. **Dezbaterea nu se poartă, în realitate, în jurul căsătoriei, ci în jurul acceptării pe care le-ar aduce-o căsătoria.**

Acceptarea căsătoriei – Un demers legal?

Rolul statului nu este de a legifera dorințele cetățenilor săi, dacă acest lucru este dăunător pentru alți cetățeni sau pentru societate. Dimpotrivă, principalul rol al statului este de a asigura protecția cetățenilor.

Din acest motiv, **o bună legislație recunoaște comportamentele care aduc beneficii publice și le limitează pe cele dăunătoare.** James Madison, părintele Constituției S.U.A., a explicat foarte clar acest lucru, arătând că „Dacă oamenii ar fi îngeri, nu am avea nevoie de stat sau de guvernare.” Nefiind îngeri, rolul statului este de a descuraja răul și de a încuraja binele. Nicio societate nu poate dura dacă statul acționează în opusul acestei datorii.

Traducere și adaptare după All about love <http://www.allaboutlove.org/against-same-sex-marriage.htm>

realizată de www.StiripentruViata.ro, adaptare și completări www.CulturaVietii.ro